

smyslu §u 3 tohoto zákona. Stavší se náhrada škody ze spisů zřejma není.

**Čís. 1668.**

**Pojem »pro svůj užitek« (§ 171 tr. zák.) neznamená každý, i jen nepřímý prospěch, jež pachatel z předmětu má, nýbrž toliko ten, že cizí věc bezúplatně na sebe převede nebo jinému opatří. Není krádeží, vzal-li si kdo věc jen ku zajištění pohledávky, proti majiteli skutečně mu příslušející.**

(Rozh. ze dne 13. června 1924, Zm II 82/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 4. ledna 1924, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§u 171, 173, 179 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

V příčině kožešiny, pro jejíž odnětí Erně K-ové byl obžalovaný uznán vinným zločinem krádeže, prohlašuje rozsudek omluvu obžalovaného, že si kožešinu vzal jako zástavu, poněvadž mu K-ová nezaplatila svůj dluh 130 Kč, za bezvýznamnou, poněvadž obžalovaný vzal kožešinu bez přivolení K-ové v její nepřítomnosti, což činí skutek krádeží, na čemž též ničeho nemění okolnost, K-ovou potvrzená, že jí Marie B-ová řekla, že Julius si tu »kočku« vzal. Stížnosti nelze upřítí oprávnění, vytýká-li rozsudku neúplnost (§ 281 čís. 5 tr. ř.) a nesprávné právní posouzení věci (§ 281 čís. 9 a) tr. ř.), které právě soud vedlo k tomu, že se onou omluvou stěžovatelovou blíže nezabýval, a potřebných zjištění o její pravdě či nepravdě neučinil. Neboť, vzal-li si skutečně stěžovatel, jak tvrdil, kožešinu jen do zástavy za splatný již dluh 130 Kč Erny K-ové, učiniv o tom bytné Erny K-ové Marii B-ové sdělení, aby to K-ové oznámila, jevila by se skutková podstata krádeže v zákonném svém znaku »pro svůj užitek« alespoň pochybnou a řešiti bylo by otázku, zda nešlo o pouhou svémoc, mající v zápětí jen civilně právní následky. Neboť »pro svůj užitek« neznamená každý i jen nepřímý prospěch, jež pachatel z předmětu má, nýbrž toliko ten, že pachatel cizí věc bezúplatně na sebe převede nebo jinému opatří. Toho předpokladu však by zde nebylo, vzal-li si pachatel předmět jen ku zajištění skutečně příslušející mu proti majiteli pohledávky. Zda by ovšem i pak nepřišla tu vzhledem k povaze kožešiny jako věci ukradené v úvahu trestní odpovědnost stěžovatelova dle §u 185 tr. zák., nebudiž zde řešeno.

**Čís. 1669.**

**Pokud předložení předstíraného účtu soudu na průkaz nájemníkům ve smyslu §u 12 čís. 4 zákona na ochranu nájemníků ze dne 26. dubna**